

Prædiken juledag d. 25.12.2018

Salmer:

99

100

120

I Faderens, og Sønnens og Helligåndens navn.

Amen.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og

de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskaar, som lovpriste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!« Amen.

Lukasevangeliet 2,1-14

For et par uger siden sagde vejrprofeterne, at der var et spinkelt håb om noget lys i det gudsjammerlige mørke med uvished og bekymringer og aflysninger vi de seneste uger har kæmpet os igennem. De åbnede en dør til i det mindste én ting kunne blive rigtig. De sagde, der måske ville blive hvid jul i 2020. Der var et håb. Ja, det blev så ikke til noget ganske vidst. Men om ikke andet gave noget optimisme og gode minde. For vi husker de fleste af os en hvid jul fra vores barndom – gør vi ikke?

Det er et usandsynligt fænomen. Ifølge de tilgængelige opmålinger har der kun været landsdækkende hvid jul i Danmark 9 gange de sidste 120 år.

Men alligevel har vi nu næsten alle oplevet dette lille mirakel på vores breddegrader. Og det har frosset sig fast i vores

hukommelser og har sat sig som et varigt minde om noget ideelt. Noget perfekt, noget rigtigt. Et ønske opfyldt, en brik der falder på plads. Noget der i mindet næsten føles som om, at det hører mere til i et eventyr end i vores grissede virkelighed.

Og hvorfor har den mon sådan printet sig fast i vores sjæl. Denne flygtige hvide jul.

Når sneen falder i juledagene oplever man det som noget, der kommer fra en anden verden. Noget sart, sjældent, der kommer for at besøge os. Noget som sænker sig ned over verden og forvandler den rundt omkring os. Som ved et trylleslag. Uden at vi har gjort noget for at få det til at ske. Vi står bare i det. Oplever det som tilskuere. Som modtagere. Det daler ned som en uventet julegave til glæde for alle. Som man ikke kan andet end at tage imod med taknemmelighed og forundring.

Sneen daler ned fra himmelen som tryllestøv, der lægger sig på verden og genfortryller den. Gør den magisk. Giver verden dén mystik tilbage, som den i virkelighed har altid, men som er sløret for os til daglig, når den præsenterer sig for os i al sin trivielle almindelighed. Sneen genfortryller og gør selv den mindste lille undseelige gårdhave til et eventyrligt julelandskab.

Sneen lægger sig på verden og fjerner vinterens sørgelig goldhed. Den grå tristesse, der er vinterens farveløse palet, det mudderindsmurte, det falmende, det visnede, forfaldet – det **mørke** – skjules og glemmes under et nærmest selvlysende lag af uberørt uskyldighed. Sneen er slet og ret **lys i mørket**. Sneen er det **gode**, der kommer ned til verden fra himlen. Elegant og poetisk og først og fremmest fredfyldt.

Når sneen faldt ned i vores barndom – og når den én dag kommer til at falde igen – en jul imod al sandsynlighed i en varmere fremtid, for det kommer til at ske igen – er det altså ikke uden betydning.

Det er ikke bare krystalliseret vand. Det er ikke bare et vejrfænomen, der gør transport på sjappede veje bøvlet.

Nej, nej, nej, fnuggene er ladet med betydning.

For sneen er en manifestation af det ukontrollerbare i vores liv.

Vi har ingen magt over den. Den kommer til os, når den selv vil. Og der er ikke noget vi kan gøre ved det.

Nej, sneen er sin egen herre, og det er sådan det skal være! Vi kan ikke engang tage den op i hænderne. Så smelter den og undslipper os. Bliver til vand. Vi kan ikke kontrollere den.

Og sneen er på den måde et symbol på den oplevelse af verden, der i det sidste års tid er vendt tilbage til os moderne mennesker.

Oplevelsen af, at det ikke er alt vi kan styre.

Det er ikke alt, der er vi vores hænder. Der findes ting, og fænomener, der ikke lader sig samle op af menneskehænder, som vi ikke kan dominere efter vores vilje. Som vi ikke kan lægge under os. Som vi ikke kan bemægtige os.

Der er noget vi står magtesløse overfor. Vi er ikke herre over alt.

Nogle kræfter er så store, at vi ikke kan beherske dem. På godt og ondt.

Når sneen lægger sig på jorden. Skrues lyden ned. Der bliver stille. Og roen sænker sig over os. Det sker her helt af sig selv. Den effekt har det på os. Og det er en god effekt.

Det er derfor så belejligt, når sneen falder til jul. For sneen *bringer* på denne måde julens kristne fredsbudskab med sig. Den fordrer fred og ro. Instinktivt.

Ja, sneen forkynder den.

Den minder os om, at vi skal tage alt hvad vi har i hænderne og på skuldrende; alle vores bekymringer, alle vores anspændte miner, al vores vrede, alle vores våben og instrumenter og lægge dem ned på jorden. Lægge dem til side for en stund.

Som soldaterne i første verdenskrig i 1914 under den store: *Weinachtsfrieden*. Der lagde deres bajonetter og udvekslede håndtryk og venlige gløser i stedet for håndgranater og kugler.

Der er ikke noget skænderi, der er så stort, at man ikke kan lægge det fra sig til jul. Om så bare for en stund. En magisk rolig fredsstund. Hvor alt andet er væk. Hvor hamsterhjulet ikke snurrer. Hvor stridsøksen ikke hugger.

For der er kommet noget til os. En gave. En julegave fra himmelen.

Der er kommet en til os, som bringer os gode nyheder.

De nyheder er, at vi ikke er alene om alt det vi står med. Der er én, der gerne vil bære med på vores læs. På det læs vi ikke selv kan slæbe.

Der er én, der fortæller os, at vi ikke skal gøre det hele selv. Der ser os når vi prøver, og tilgiver os når vi fejler. Som elsker os som vi er. Som er kommet til verden som et lys. Som en ekstra sol på himlen.

Sneen må i år være et minde. Jeg kunne jo ikke bestille den.

Men Ordet om, at der Juleaften i stalden i Betlehem fødes en ny Gud – kærlighedens Gud, der er kommet i kød og blod, for at møde os mennesker, der hvor vi er i vores jordiske liv. Kommer til os fra oven hvert år dalende langsomt og poetisk ned til os – og lægger sig fortryllende over vores liv.

Gud er kommet til os for at sprede lys i en mørk verden og skabe fred i en urolig tid. Ikke ved at knuse vores fjender, ikke ved at renske verden ved at skabe destruktion med syndfloder, men ved at vise livets, lysets og kærlighedens vej. Ved at insistere på godheden, tilgivelsen, selvopofrelsen som en altid eksisterende, virkelig og sand mulighed, når kynisme og rationalisme gør vores samfund og verden til et koldt sted at være.

I stalden fødes lyset og kærlighedens kraft ind i verden. Vi mindes om at det er håbet og glæden, der er stærk.

Måske kan dette budskab give os styrke, når vi tjekker ud af det digitale kirkerum og ind i den ukontrollerbare fremtid, der venter på denne anden side af skærmen.

Glædelig jul!

Lad os alle bede:

Vor Fader i himlen, Vi takker dig fordi vi kan komme her i kirken juleaften i en mørk og mærkelig tid og høre det glade budskab, at glæden og håbet og lyset er livets mening. Vi takker dig for at du har givet os denne sti at følge.

Vi beder dig: trøst alle syge og dem, der er ked af det. Vi beder dig for alle dem, der ikke kan bede; og for dem, der snart skal dø.

Vær med dem, der lider nød og vær de værgeløses værn. Vær med de ensomme og dem der ikke har nogen at holde julen med.

Og vær du for os og alle vore døde vor fred og vor velsignelse.

Amen.

